GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 188r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

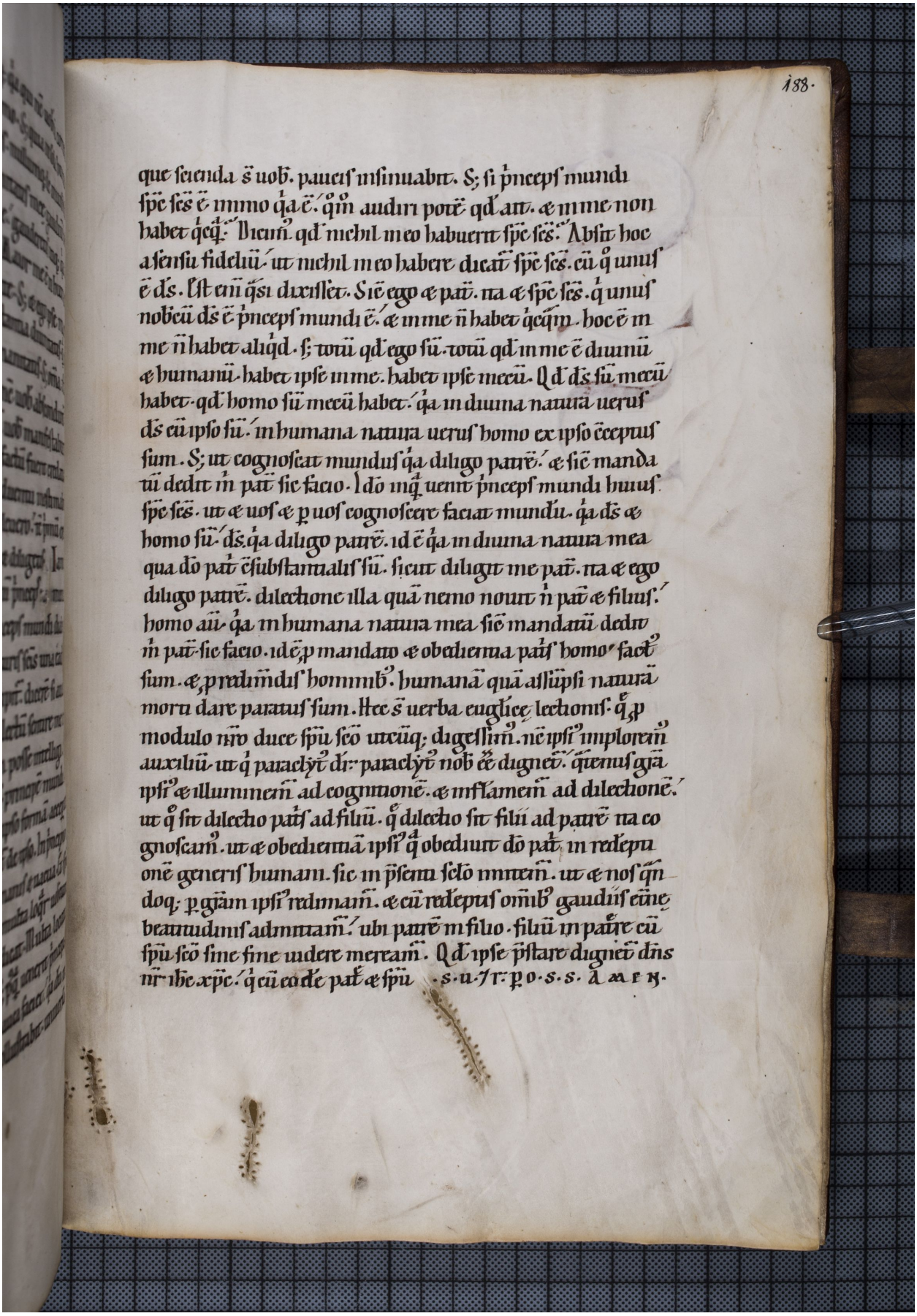

que scienda s̄ uob̄. paucis insinuabit. S; si p̄nceps mundi
spc̄ scs̄ ē immo q̄a ē. q̄m audiri potē qd̄ ait. & in me non
habet q̄cq̄. Dicim̄ qd̄ nichil in eo habuerit spc̄ scs̄. Absit hoc
a sensu fideliū. ut nichil in eo habere dicat̄ spc̄ scs̄. cū q̄ unus
ē ds̄. Est enī q̄si dixisset. Sic ego & pat̄. ita & spc̄ scs̄. q̄ unus
nobcū ds̄ ē p̄nceps mundi ē. & in me n̄ habet q̄cq̄m. hoc ē in
me n̄ habet aliq̄d. s; totū qd̄ ego sū. totū qd̄ in me ē diuinū
& humanū. habet ipse in me. habet ipse mecū. Qd̄ ds̄ sū mecū
habet. qd̄ homo sū mecū habet. q̄a in diuina natura uerus
ds̄ cū ipso sū. in humana natura uerus homo ex ipso c̄ceptus
sum. S; ut cognoscat mundus q̄a diligo patrē. & sic̄ manda
tū dedit m̄ pat̄ sic facio. Ido inq̄ uenit p̄nceps mundi huius
spc̄ scs̄. ut & uos & p uos cognoscere faciat mundū. q̄a ds̄ &
homo sū. ds̄. q̄a diligo patrē. id ē q̄a in diuina natura mea
qua do pat̄ c̄substantialis sū. sicut diligit me pat̄. ita & ego
diligo patrē. dilectione illa quā nemo nouit n̄ pat̄ & filius.
homo aū. q̄a in humana natura mea sic̄ mandatū dedit
m̄ pat̄. sic facio. id ē p mandato & obedientia pat̄s homo factus
sum. & p redim̄dis hominib̄. humanā quā assūpsi naturā
morti dare paratus sum. Hec s̄ uerba euglicę lectionis. q̄ p
modulo nr̄o duce spū scō utcūq; digessim̄. nc̄ ipsi implorem̄
auxiliū. ut q̄ paraclyt̄ dr̄. paraclyt̄ nob̄ ēē dignet̄. q̄tenus grā
ipsi & illuminem̄ ad cognitionē. & inflamem̄ ad dilectionē.
ut q̄ sit dilectio pat̄s ad filiū. q̄ dilectio sit filii ad patrē ita co
gnoscam̄. ut & obedientiā ipsi q̄ obediuit do pat̄ in redepti
onē generis humani. sic in p̄senti sclo mitem̄. ut & nos q̄n
doq; p grām ipsi redimam̄. & cū redeptis om̄ib̄ gaudiis eternę
beatitudinis admittam̄. ubi patrē in filio. filiū in patre cū
spū scō sine fine uidere meream̄. Qd̄ ipse p̄stare dignet̄ dn̄s
nr̄ ihc xp̄c. q̄ cū eo de pat̄ & spū .s.u.7r. p o.s.s. amen.